

ב"ה

שבת חול המועד פסח

הנה אני פותח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם.
יחזקאל לז, יב. (הפטרה שבת חוהמ"פ)

ימות המשיח

ההפטרה דשבת חול-המועד פסח היא – נבואת יחזקאל^[1] אודות העצמות היבשות^[2], שתוכנה – הענין ד"תחיית המתים": "הנה אני פותח את-קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי, והבאתי אתכם אל-אדמת ישראל.. ונתתי רוחי בכם וחייתם וגו"^[3]. וכדאיתא בגמרא^[4]: "שלושה מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו ביד שליח. . מפתח של תחיית המתים, מניין, דכתיב וידעתם כי אני ה' בפתחי את קברותיכם".

...ובהקדמה: בסוף הלכות מלכים^[5] - כותב הרמב"ם: אל יעלה על הדעת שבימות המשיח, ייבטל דבר ממנהגו של עולם, או יהיה שם חידוש במעשה בראשית, אלא עולם כמנהגו נוהג. וזה שנאמר בישעיה (בהפטרה דאחרון של פסח) וגר זאב עם כבש, ונמר עם גדי ירבץ - משל וחידה.. וכן כל כיוצא באלו הדברים בענין המשיח הם משלים. . אמרו חכמים^[6] אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד".

ולכאורה, תמוה הדבר ביותר: אחד משלושה עשר העיקרים, יסודות הדת והאמונה, הוא – הענין דתחיית המתים^[7], והרי אין לך שינוי מנהגו של עולם יותר מתחיית המתים!

...ואם כן, כיצד כותב הרמב"ם שבימות המשיח לא יהיה חידוש במעשה בראשית, אלא עולם כמנהגו נוהג – הרי אין לך חידוש במעשה בראשית יותר מתחיית המתים!?

ולכן, בהכרח לומר, שישנם שתי תקופות בימות המשיח: בתקופה הראשונה – עולם כמנהגו נוהג, "אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד". ובתקופה השנייה – חידוש ושינוי במעשה בראשית, עד ל"תחיית המתים".

ועל פי זה: מה שכתב הרמב"ם שבימות המשיח עולם כמנהגו נוהג – כוונתו, שהתחלת התקופה דימות המשיח אינה תלויה בשינוי מנהגו של עולם [כפי שכותב לפני זה^[8] אודות ביאת המלך המשיח – "אל יעלה על דעתך שהמלך המשיח צריך לעשות אותות ומופתים, ומחדש דברים בעולם, או מחיה מתים כו"] כי אם, "אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד". כלומר, כשבטל "שעבוד מלכיות" – הרי זה סימן שהגיעה התקופה ד"ימות המשיח", אף על פי שלא נתחדש דבר במעשה בראשית, "וגר זאב עם כבש וגו'", שכן, ביחס לענין זה מספיק גם באופן ד"משל וחידה" בלבד, אבל, אין כוונת הרמב"ם לשלול את הענין ד"וגר זאב עם כבש וגו'" כפשטות הכתובים.

ובלשון הרמב"ם: כל אלו הדברים וכיוצא בהן לא ידע אדם איך יהיו עד שיהיו, שדברים סתומין הן אצל הנביאים, ולא עוד, אלא שכותב בפירוש באגרת תחיית המתים^[9] ש"אין דברינו זה החלטי כו' ואם הוא כפשוטו, הרי יהיה נס כו', כלומר, שהרמב"ם עצמו מסכים שיתכן שיתברר שהכוונה היא כפשוטם של כתובים.

ואין צורך להמתין לבירור הדבר בימות המשיח – מכיון שכבר נתברר בתורת החסידות^[10], ש"וגר זאב עם כבש וגו'" הוא -כפשטות הכתובים, חידוש במעשה בראשית.

...והנה, האמור לעיל אודות העבודה בזמן הזה באופן שהוא מעין ודוגמת ימות המשיח, עד לשלימות דימות המשיח – צריך להתבטא לכל לראש באמונה במלך המשיח ובִּצְפִיָּה לביאתו: האמונה בביאת המשיח ובִּצְפִיָּה לביאתו צריכה להיות לא רק ביחס לתקופה הראשונה דימות המשיח, כאשר לא יבטל דבר ממנהגו של עולם, מלבד שעבוד מלכיות [ובלשון הרמב"ם: "לא נתאוו החכמים והנביאים ימות המשיח . . אלא כדי שיהיו פנויין בתורה וחכמתה, ולא יהיה להם נוגש ומבטל"]. אלא גם ביחס לתקופה השנייה, השלימות דימות המשיח – כאשר "יהיה שם חידוש במעשה בראשית", עד לשינוי הכי עיקרי דתחיית המתים.

כלומר: האמונה בביאת המשיח (והצְפִיָּה לביאתו) צריכה להיות באופן שמלכתחילה יודעים שבימות המשיח תהיה הנהגת העולם באופן שונה ומחודש לגמרי – הנהגה נסית שלמעלה מהטבע.

קטע משיחת ש"פ אחרי, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשמ"ו ח"ג ע' 188.

- [\[1\]](#) פרק לז.
- [\[2\]](#) רמב"ם הל' תפלה יג, טו.
- [\[3\]](#) פסוקים יב-יד.
- [\[4\]](#) תענית בתחלתה.
- [\[5\]](#) רפי"ב.
- [\[6\]](#) ברכות לד, ב.
- [\[7\]](#) פיה"מ להרמב"ם סנהדרין פ"י בסוף הקדמתו.
- [\[8\]](#) הל' מלכים יא, ג.
- [\[9\]](#) פרק ו.
- [\[10\]](#) ראה שער האמונה בסופו (לאחר תחה"מ).

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעיני הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבייה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה